

<b>Sygn. akt</b>	<b>III AUa 954/15</b>
------------------	-----------------------

**WYROK**  
**W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia **3 lutego 2016 r.**

**Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie:

	Przewodniczący:	<b>SSA Irena Mazurek (spr.)</b>
	Sędziowie:	<b>SSA Alicja Podczaska</b> <b>SSO del. Ewa Preneta-Ambicka</b>
	Protokolant	st.sekr.sądowy Elżbieta Stachowicz

po rozpoznaniu w dniu **3 lutego 2016 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku(...)w R.

**z udziałem zainteresowanego M. W.prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą-M. W.(...)w K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.**

**o podleganie ubezpieczeniu oraz ustalenie podstawy wymiaru składek**

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wyroku **Sądu Okręgowego w Rzeszowie**

z dnia **23 czerwca 2015 r.** sygn. akt **IV U 453/15**

I. **oddala apelację,**

II. **zasądza od (...)w R.na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.**

**UZASADNIENIE**

**wyroku z dnia 3 lutego 2016 r.**

**Decyzją z dnia 19 lutego 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.** stwierdził, że **Z. W. pracownik - (...)w R. w okresach wykonywania pracy na podstawie umów zlecenia zawartych z (...)w K. tj. od 1 lipca 2010 r. do 30 sierpnia 2010 r. i od 1 stycznia 2011 r. do 31 maja 2011 r. podlegał ubezpieczeniom społecznym oraz ubezpieczeniu zdrowotnemu jako pracownik (...)w R.. Jednocześnie w decyzji tej ustalona została podstawa wymiaru składek z wyżej wskazanego tytułu, przy przyporządkowaniu konkretnych kwot do poszczególnych miesięcy i tytułów ubezpieczeń.**

**Odwołanie od powyższej decyzji (...)w R. – przy udziale wezwanych do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanych Z. W. i (...)w K. – oddalone zostało wyrokiem Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 24 lipca 2014 r. (sygn. akt IV U 517/14).** U podstaw powyższego rozstrzygnięcia legło stanowisko Sądu I instancji o konieczności zastosowania w stanie faktycznym sprawy art. 8 ust. 2 a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych z wszystkimi wynikającymi z tego konsekwencjami, w tym tej wskazującej na odwołującego jako płatnika składek – tu przy powołaniu art. 4 pkt 2 a wyżej powołanej ustawy systemowej, oraz odwołaniu się do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 2 września 2009 r.

I UZP 6//09 (OSNP 2010/3-4/46) . Sąd Okręgowy ustalił bowiem, że zainteresowany Z. W. jako pracownik ZOZ w R. we wskazanych w zaskarżonej decyzji okresach wykonywał równolegle tożsamą w swym charakterze i miejscu świadczenia pracę kierowcy karetki w oparciu o zawarte z (...) umowy zlecenia, przy czym choć praca ta była wykonywana poza godzinami pracy w macierzystym zakładzie pracy, to przy użyciu sprzętu i aparatury pracodawcy. Jednocześnie pracodawcę ze zleceniodawcą łączyła umowa na świadczenie usług zdrowotnych. Tym samym Sąd Okręgowy uznał, że praca Z. W. wykonywana na podstawie umów zlecenia była w finalnym efekcie wykonywana na rzecz pracodawcy a nie zleceniodawcy. W konsekwencji zaś powyższego Sąd I instancji przyjął, że uzyskane przez Z. W. z tytułu umów zlecenia wynagrodzenia stanowią winny – łącznie z osiągniętym w tym czasie wynagrodzeniem za pracę – podstawę oskładkowania wskazaną w zaskarżonej decyzji. W podstawie prawnej wyroku, oprócz wyżej wskazanych przepisów prawa materialnego, powołany został art. 477<sup>14</sup> § 1 k.p.c..

**Wyrok Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 24 lipca 2014 r. zaskarżony został przez (...)w R.,** który w apelacji z dnia

18 sierpnia 2014 r. podniósł przede wszystkim zarzuty natury procesowej mające stanowić o nieważności postępowania przed Sądem I instancji tj. rozpoznanie sprawy w sytuacji uprzedniego zawiśnięcia sporu o ustalenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia Z. W. w sprawie o sygn. akt IV U 1971/13 Sądu Okręgowego w Rzeszowie (art. 379 pkt 3 k.p.c.), oraz prowadzenia postępowania sądowego przy udziale nie mającego zdolności sądowej i procesowej (...)w K. (art. 379 pkt 2 k.p.c.). Niezależnie od tego, wskazując na naruszenie art. 227 k.p.c. i art. 233 § 1 k.p.c. apelujący zarzucał niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, w szczególności w zakresie ustalenia samej wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia Z. W., wskutek bezzasadnie oddalonego przez Sąd Okręgowy wniosku dowodowego skarżącego w którym wnosił on o przesłuchanie świadka E. D. – koordynatora realizacji umów zlecenia – na okoliczność ustalenia czy wskazywany przychód wynikał wyłącznie z czynności świadczonych przez zainteresowanego Z. W. na rzecz płatnika składek.

**Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, wyrokiem z dnia 10 marca 2015 r. (sygn. akt III AUa 859//14) ;**

**w pkt I- uchylił zaskarżony wyrok w części dotyczącej ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne Z. W., odrzucając w tym zakresie odwołanie ZOZ w R.,**

**w pkt II- zaś, w pozostałym zakresie uchylił zaskarżony wyrok znosząc postępowanie jakie toczyło się przed Sądem Okręgowym w Rzeszowie i przekazał w tej części sprawę do ponownego rozpoznania temu Sądowi.** Powyższe podyktowane przyjęciem przez Sąd II instancji wystąpienia bezwzględnych przesłanek zaskarżenia przewidzianych w art. 379 pkt 2 i pkt 3 k.p.c. poprzez; - z jednej strony, rozpoznanie sprawy w zakresie ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne Z. W. w sytuacji

uprzedniego zawiśnięcia w tym przedmiocie sporu pomiędzy tymi samymi stronami w sprawie o sygn. akt IV U 1971/13 Sądu Okręgowego w Rzeszowie ( w której dopiero w dniu 30 czerwca 2014 r. doszło do umorzenia postępowania), co skutkowało odrzuceniem w tej części odwołania wnioskodawcy na podstawie art.386 § 3 k.p.c. , z drugiej zaś -gdy idzie o przyjęte w zaskarżonej decyzji stwierdzenie podlegania przez Z. W.ubezpieceniom społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu umów zlecenia jako pracownika odwołującego ,prowadzenie postępowania przy udziale zainteresowanego (...)w K.-nie mającego zdolności sądowej i procesowej, jako że zdolność taką posiadał wyłącznie M. W.- przedsiębiorca prowadzący w tej formie pozarolniczą działalność gospodarczą, który nadto nie był zawiadamiany o podejmowanych w sprawie czynnościach procesowych ,w tym terminach posiedzeń ,bowiem wszelkie pisma sądowe nie były kierowane na wskazany przez niego ,a uwidoczniony w Centralnej Ewidencji Informacji o Działalności Gospodarczej adres do doręczeń wskazany równocześnie jako adres głównego miejsca wykonywania przez niego działalności gospodarczej. Powyższe więc skutkowało przyjęciem w tej części rozstrzygnięcia przewidzianego z kolei w art. 386 § 2 k.p.c. W konsekwencji powyższego ponowne rozpoznanie sprawy przez Sąd Okręgowy w Rzeszowie dotyczyć miało wyłącznie kwestii podlegania przez Z. W.w spornych okresach czasu pracowniczemu ubezpieczeniu społecznemu i zdrowotnemu, przy zapewnieniu już prawidłowego udziału w sprawie zainteresowanemu M. W.jako prowadzącemu (...)w K..

**Sąd Okręgowy w Rzeszowie , po ponownym rozpoznaniu sprawy,** przy uprzednim przywróceniu odwołującemu terminu do złożenia odwołania od decyzji ZUS z dnia 19 lutego 2014 r. w części dotyczącej ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne Z. W.( postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2015 r., co skutkowało rozpoznaniem sporu w pełnym zakresie objętym treścią zaskarżonej decyzji ) , **wyrokiem z dnia 23 czerwca 2015 r. (sygn. akt IV U 453/15) oddalił odwołanie, zasądzając od(...)w R.na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.** Przy zapewnieniu już pełnego udziału zainteresowanemu M. W. ,jak też na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego ( uwzględniającego m. innymi zeznania wnioskowanego przez odwołującego świadka E. D.) Sąd Okręgowy ustalił ,że Z. W.był zatrudniony w ZOZ R.jako kierowca karetki od 2000r. w oparciu o umowę o pracę. W dniu 30 czerwca 2010 r. w/w zawarł zaś z (...) w K.-reprezentowanym przez M. W.umowę nazwaną jako „umowa zlecenie na świadczenie zdrowotne „W umowie tej przewidziano, że Z. W.- jako przyjmujący zamówienie -przejmuje obowiązki związane z udzielaniem świadczeń transportowych przez kierowców w zespołach wyjazdowych Oddziału Pomocy Doraźnej w R.,przy czym miał on wykonywać świadczenia w terminach ustalonych w porozumieniu między udzielającym zamówienia, a kierownikiem Oddziału Pomocy Doraźnej .Czynności zainteresowanego wykonywane były na dyżurach ,w tym czasie gdy nie miał on dyżurów z tytułu pracowniczego zatrudnienia

w ZOZ-ie. Praca kierowcy karetki jaką wówczas wykonywał była identyczna z tą jaką świadczył w ramach umowy o pracę z ZOZ-em , ponadto karetka którą prowadził należała także do ZOZ-u. Tym samym nie było różnic pomiędzy jedną a drugą pracą ,

a sam zainteresowany nie był zorientowany co do tego jaką pracę w danej chwili wykonuje. Jego jedyny grafik pracy był przygotowywany tak dla pracodawcy jak

i zleceniodawcy . Nadzór nad wykonywaniem wszystkich dyżurów sprawowała jedna osoba, przy czym Z. W. nie otrzymywał w tym względzie żadnych poleceń od kogoś z (...) -u. Nie prowadził też wówczas pozarolniczej działalności gospodarczej , a jedyne przychody jakie uzyskiwał pochodziły z tych dwóch w/w źródeł tj. z umowy o pracę i umowy zlecenia . Przychód osiągnięty z tytułu umów zlecenia ( za sierpień 2010r.-884 zł, za wrzesień 2010 r.-156 zł, za luty 2011r.

-741 zł, za marzec 2011r.- 468 zł, za kwiecień 2011r.- 754 zł, za maj 2011r.-338 zł ,

i za czerwiec 2011r.-334 zł ) wraz z równoległe osiągniętym w w/w miesiącach wynagrodzeniem z tytułu umowy o pracę wyniósł zaś kwoty wskazane do ustalenia podstawy wymiaru składek w zaskarżonej decyzji. W świetle więc powyższego , Sąd Okręgowy w Rzeszowie raz jeszcze uznał ,że w okolicznościach faktycznych sprawy wystąpiły

wszystkie przewidziane w art. 8 ust. 2 a ustawy systemowej przesłanki do uznania Z. W. w okresach kiedy wykonywał pracę na podstawie umów zlecenia za wyłącznie pracownika wnioskodawcy, skoro pracę na podstawie umów zlecenia zawartych z osobą trzecią wykonywał na rzecz pracodawcy z którym pozostawał w stosunku pracy. W konsekwencji zaś powyższego to odwołujący w świetle art. 4 pkt 2 a wyżej powołanej ustawy systemowej jest płatnikiem składek także od przychodów uzyskanych przez Z. W. z tytułu umów zlecenia, przy ustaleniu jego wysokości w sposób przewidziany w art.18 ust.1a w/w ustawy. Na poparcie zaś tak wyrażonego poglądu Sąd I instancji przywoływał liczne orzeczenia tak Sądu Najwyższego- począwszy od wskazywanej już uprzednio uchwały z dnia 2 września 2009 r. II UZP 6/09 OSNP 2010/3 – 4/46, po jeden z ostatnich wyroków z dnia 3 kwietnia 2014 r. II UK 399/13 LEX nr 1458679, jak i sądów apelacyjnych w tym wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 23 sierpnia 2012 r. III AUa 646/12 LEX nr 1220658. W podstawie prawnej wyroku oprócz wyżej wskazanych przepisów prawa materialnego powołany także został art. 477<sup>14</sup> § 1 k.p.c., zaś w zakresie przyjętego rozstrzygnięcia o kosztach postępowania art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art.108 § 2 k.p.c.

**Wyrok Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 23 czerwca 2015 r. zaskarżony został przez (...)w R..**  
W apelacji z dnia

2 sierpnia 2015 r. wnioskodawca, zarzucając naruszenie art. 8 ust. 2 a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez jego nieuzasadnione zastosowanie do umowy zawartej na podstawie art. 35 i art. 35 a ustawy o zakładach opieki zdrowotnej, a także naruszenie art. 98 k.p.c. poprzez zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego od strony przegrywającej spór w instancji apelacyjnej, wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.z dnia 19 lutego 2014 r. oraz zasądzenie od organu rentowego na jego rzecz kosztów postępowania wg norm przepisanych. W uzasadnieniu wniesionego środka odwoławczego skarżący w szczególności podnosił, że umowa

o udzielenie świadczeń zdrowotnych jest umową nazwaną niebędącą umową zlecenia i jako taka powinna być wyłączona z stosowania art. 8 ust. 2 ustawy systemowej, tym bardziej gdy zważy się na istotną kolizję występującą pomiędzy ustawą systemową a ustawą o zakładach opieki zdrowotnej, której usunięcie polegać winno na derogacji w stosunku do tego rodzaju umów powołanej wyżej regulacji prawnej. Zdaniem skarżącego powyższa kolizja wynikać ma z ochrony odmiennych dóbr prawnych w obu wyżej wskazanych ustawach tj. jest z jednej strony -w przypadku ustawy systemowej praw pracowniczych (z jednoczesną koniecznością uszczelniania systemu ściągania składek na ubezpieczenia społeczne), z drugiej zaś -

w przypadku ustawy o zakładach opieki zdrowotnej, ochrony zdrowia przez oszczędne wydatkowanie środków publicznych przeznaczonych na ten cel. W tym kontekście skarżący też akcentował, że szczególny tryb zawierania umów o udzielenie zamówienia na świadczenie zdrowotne (konkurs ofert) wyklucza możliwość kontroli, a tym bardziej zmuszania oferenta do wykonywania świadczeń zdrowotnych z wykluczeniem osób zatrudnionych u udzielającego zamówienie. W konsekwencji więc powyższego prowadzić to może do zawarcia umowy ze skutkami całkowicie niepożądanymi w postaci nieracjonalnego i nieoszczędnego wydawania środków publicznych poprzez wybór oferty nominalnie korzystniejszej od innych, a ostatecznie dużo bardziej kosztownej z uwagi na ukryte koszty składek na ubezpieczenia społeczne

w przypadku jej realizacji przez osoby zatrudnione u udzielającego zamówienia. Taka zaś sytuacja wystąpiła w okolicznościach przedmiotowej sprawy. Równocześnie apelujący podkreślał, że poruszana przez niego kwestia nie była jak dotąd poddana jakiegokolwiek bliżej analizie w orzecznictwie Sadu Najwyższego. Niezależnie od tego, w końcowym fragmencie apelacji – skarżący zarzucił, że przyjęte przez Sąd I instancji rozstrzygnięcie o kosztach procesu tj. obciążenie go kosztami zastępstwa procesowego przeciwnika z poprzedniego postępowania apelacyjnego narusza art. 98 k.p.c., skoro to wskutek wniesionego przez niego środka zaskarżenia doszło wówczas do uchylenia wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie.

**Zainteresowani: M. W.–prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą W. M.–(...)w K.oraz Z. W.nie ustosunkowali się do treści apelacji (...)w R..Z kolei pozwany Zakład Ubezpieczeń**

**Spółecznych Oddział w R.wniósł o jej oddalenie ,przy zasądzeniu kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych** (oświadczenie pełnomocnika organu rentowego złożone na rozprawie apelacyjnej) .

**W trakcie postępowania międzyinstancyjnego zainteresowany Z. W. zmarł** (v. k- 180a - odpis skrócony aktu zgonu wskazujący na dzień

13 września 2015 r. jako datę śmierci w/w ). **W tej sytuacji**, mając na względzie

z jednej strony treść zaskarżonej decyzji - jako decyzji jedynie o deklaratoryjnym charakterze tak w zakresie stwierdzenia obowiązku ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego Z. W. jak i ustalającej samą wysokość podstawy wymiaru składek – bez przypisu konkretnych do zapłaty należności, z drugiej zaś fakt ,iż śmierć ubezpieczonego nie może niweczyć interesu prawnego płatnika w rozstrzygnięciu sporu , jako że ten – w przypadku potwierdzenia bezzasadności jego odwołania- jest i tak wyłącznie zobowiązany do opłaty składek , **Sąd Apelacyjny uznał , iż zachodzą przesłanki do umorzenia postępowania w stosunku do zmarłego zainteresowanego Z. W.** ( podobnie w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2012 r. III UK 130/11 LEX nr 1288 588) . Mając więc to na uwadze i na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art.391 §1 k.p.c. orzeczono o powyższym na rozprawie apelacyjnej w dniu 3 lutego 2016 r. – ogłaszając w tym przedmiocie stosowne postanowienie ( v. k- 183 v).

**Rozpoznając w tej sytuacji apelację (...)w R.jedynie przy udziale zainteresowanego M. W.prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą M. W.- (...)w K., Sąd Apelacyjny w Rzeszowie zważył co następuje;**

Wniesiony przez płatnika składek środek odwoławczy nie może odnieść pożądanego skutku. Wbrew bowiem zarzutom zaskarżenia wyrok Sądu Okręgowego

w R.z dnia 23 czerwca 2015 r. jest w pełnym zakresie wyrokiem trafnym

i odpowiadającym prawu. W świetle bowiem bezspornych ostatecznie okoliczności faktycznych sprawy ( jako , że aktualnie skarżący nie podnosi już zarzutów natury procesowej odnoszących się do przyjętych przez Sąd I instancji ustaleń) nie budzi wątpliwości, że Z. W.w ramach zawartych z M. W.- (...)w K.umów zlecenia wykonywał tą samą pracę jaką świadczył

w ramach pracowniczego zatrudnienia na rzecz ZOZ w R., nadto przy użyciu sprzętu i aparatury swego pracodawcy ,co siłą rzeczy -przy występującej

w prawie ubezpieczeń społecznych szerokiej konstrukcji pojęcia pracownika, oderwanego od prawa pracy ,a także swoistego dla tej regulacji uznania „działania na rzecz pracodawcy „ ,oderwanego od istnienia określonej więzi prawnej ,a odnoszącego się jedynie do istniejącego stanu faktycznego, w którym pracodawca jest ostatecznym beneficjentem rezultatu pracy – stanowić musiało wypełnienie w pełni dyspozycji art. 8 ust. 2 a ustawy systemowej , jak trafnie skonstatował to Sąd I instancji. To zaś w oczywisty sposób determinowało wskazanie na odwołującego jako płatnika składek od osiągniętych przez Z. W.z tytułu umów zlecenia przychodów , stosownie do art. 4 pkt 2 a wyżej wymienionej ustawy, przy jednoczesnym ustaleniu wysokości podstawy wymiaru składek w sposób przewidziany w art.18 ust.1 a tej ustawy ( por. bogate orzecznictwo tak Sądu Najwyższego jak i sądów powszechnych ,w tym te zapadłe w analogicznych do niniejszej sprawy stanach faktycznych związanych z realizacją umów na udzielanie świadczeń zdrowotnych i tu tytułem przykładu wskazać można na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2011r. III UK 22/11 OSNP 2012/21-22/266, czy wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia

14 października 2015 r. III AUa 722/15 , nie mówiąc już o wyroku tut. Sądu Apelacyjnego z dnia 24 czerwca 2015 r. III AUa 196/15 który zapadł w odniesieniu do innego pracownika ZOZ w R., jedynie przy umowie zlecenia zawartej w tym wypadku z A. N.- (...)w S.).

Odnosząc się zaś w tym miejscu do praktycznie jedynej argumentacji zaskarżenia mającej stanowić o braku podstaw do rozszerzenia omawianej regulacji prawnej na umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej ,Sąd Apelacyjny chciałby przede wszystkim zauważyć, iż jest to argumentacja zupełnie chybiona bo jakkolwiek prawdą jest , że tego rodzaju umowy są umowami nazwanymi do których nie stosuje się z mocy art. 750 k.c. przepisów o zleceniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 grudnia 2004 r. III CK 134/04 OSP 2005/6/79) , to przecież tego rodzaju umowa nie łączyła Z. W.z M. W.- (...)w K.(ten pierwszy nie był w ogóle legitymowany do zawierania tego rodzaju umowy jako nie posiadający statusu podmiotu leczniczego ),a wyłącznie w/w M. W.prowadzącego (...)w K.z(...)

w R.. Dla zastosowania zaś art. 8 ust. 2 a ustawy systemowej- zgodnie z literalną treścią tego przepisu -jedyne znaczenie ma rodzaj umowy łączącej pracownika z osobą trzecią ( tak też w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 13 lutego 2014r I UK 323/13 OSNP 2015/5/68 odnoszącego się nadto wprost do oceny umowy o udzielenie zamówienia na świadczenie zdrowotne jako nie wyłączającej w opisaney wyżej sytuacji działania art.8 ust.2 a ustawy systemowej ). W tym stanie rzeczy zupełnie zbędne staje się rozstrzyganie o rzekomej kolizji prawnie chronionych praw występujących w ustawie systemowej jak i w ustawie o zakładach opieki zdrowotnej , choć zdaniem Sądu Apelacyjnego o żadnej kolizji mowy tu być nie może tym bardziej, że w świetle przewidzianego trybu zawierania tych umów (konkurs ofert) uszczegółowionych przepisami - obowiązującego w spornym okresie czasu- rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 13 lipca 1988 r. w sprawie umowy o udzielenie zamówienia na świadczenia zdrowotne (Dz. U. Nr 93 poz. 592) nieprawdziwe jawią się twierdzenia skarżącego jakoby dokonując wyboru oferty nie miał możliwości kontroli jakimi osobami podwykonawca będzie realizował umowę. Zgodnie bowiem z § 8 pkt 1 wyżej wskazanego rozporządzenia oferta powinna zawierać nie tylko określenie warunków lokalowych, wyposażenia w aparaturę i sprzęt medyczny oraz środki transportu i łączności ale też wskazywać liczbę i kwalifikacje zawodowe osób udzielających określonych świadczeń zdrowotnych . W końcu wydaje się ,że nie było też przeszkód aby w ogłoszeniu ofertowym zawrzeć zastrzeżenie , aby wykonawcami umowy o udzielenie zamówienia na świadczenia zdrowotne nie byli pracownicy zamawiającego. Przyjęcie więc przez skarżącego najkorzystniejszej cenowo oferty przy pełnej wiedzy, iż podwykonawca będzie w pełni posługiwał się jego sprzętem aparaturą jak też personelem przemawia za świadomym i intencyjnym działaniem tak zamawiającego jak i przyjmującego zamówienie , przy czym w przypadku ZOZ-u w R.niewątpliwie jego intencją było obniżenie kosztów związanych z opłatą składek. Na koniec należy też odnotować ,że również Trybunał Konstytucyjny sprawie Ts 338/11 OTK- B 2013/6/556 w postanowieniu

z dnia 12 czerwca 2013 r. odmawiającym nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej zarzucającej niezgodność art. 8 ust. 2 a oraz art.18 ust.1 a ustawy systemowej z art. 2, art. 20, art. 22, art. 31 ust. 3, art. 32, art. 64 ust. 1,3, art. 84 oraz art. 217 Konstytucji w zdecydowany sposób odrzucił argumentację skarżącego , w myśl której niekonstytucyjność zakwestionowanych regulacji polegać miała na nałożeniu obowiązku zapłaty składek ubezpieczeniowych na podmioty, które zawarły umowy cywilnoprawne lecz nie mają wpływu lub wiedzy na temat tego komu faktycznie zostanie powierzone wykonanie zawartej umowy o dzieło lub umowy zlecenia. Z tych wszystkich więc wyżej naprowadzonych względów i na podstawie art. 385 k.p.c. orzeczono o oddaleniu apelacji wnioskodawcy ( pkt I sentencji wyroku). Gdy zaś idzie o podniesiony przez skarżącego zarzut dotyczący przyjętego przez Sąd I instancji rozstrzygnięcia w zakresie kosztów procesu , to stosownie do wskazanego w podstawie prawnej tego orzeczenia art. 98 §1 k.p.c. znaczenie ma tu końcowy wynik sprawy, a nie rezultat jedynie pewnego etapu postępowania – w tym wypadku poprzedniego postępowania apelacyjnego skutkującego uchynieniem zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 24 lipca 2014 r. Tym samym fakt , iż wnioskodawca ostatecznie uległ w sporze z organem rentowym przed Sądem Okręgowym ,uzasadniał obciążenie go kosztami procesu , które na dzień wyrokowania przez Sąd I instancji ograniczały się wyłącznie do poniesionych przez ZUS kosztów zastępstwa procesowego w uprzednim postępowaniu apelacyjnym. Z kolei aktualne oddalenie apelacji przy ponowionym żądaniu pozwanego organu rentowego przyznania kosztów zastępstwa procesowego w niniejszym postępowaniu apelacyjnym, skutkowało także obciążeniem skarżącego tymi kosztami w kwocie 120 zł ,

o czym orzeczono w jak w pkt II sentencji wyroku , na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.

w zw. z art. 108 § 2 k.p.c. i § 12 ust.1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu ( tj. Dz. U. z 2013 r.,poz.490 ze zm.) .